

Sajarah Sing Kapendhem saka Ayat Patang Puluh — Nomer Papat

Pangujian lan Kamenangan: Tatananing Gambaré Kéwan Galak lan Pamateraiané Para Wicaksana

Jeff Pippenger

2024-09-23

Garis kenabian sing nggambarake pengujian kang diwakili déning pambentukan gambar kéwan mau ing Amérika Sarékat lumaku sajajar karo telung tenger kang makili garis Konstitusi. Garis-garis mau lumaku sajajar siji karo sijiné lan nyumbangaké informasi tartamtu kang ngarah marang garis sijiné. Kepriyé carané wong-wong sing lulus ujian gambar kéwan mau banjur bakal kaprayogakaké kanggo lumaku ana ing pepadhang kang medal saka dhamparing Allah, sajroning mangsa panganiaya kang diwiwiti nalika hukum Minggu ing Amérika Sarékat? Apa kang ana ing sajroning ujian pambentukan gambar kéwan mau nganti nyégèl para prawan wicaksana menyang sawijining pengalaman kang ndadèkaké wong-wong mau bisa ngliwati mangsa panganiaya kang diwiwiti nalika hukum Minggu, nalika murtad nasional katutaké déning karusakan nasional, lan Iblis miwiti pakaryan-pakaryané kang nggumunaké?

“Mokal kanggoning maringi gambaran apa waé bab pengalamané umat Allah kang bakal isih urip ana ing bumi nalika kamulyan swarga lan balènan panganiaya jaman biyèn padha campur dadi siji. Wong-wong mau bakal lumaku ana ing pepadhang kang metu saka dhamparé Allah. Lumantar para malaékat bakal ana sesambungan kang tanpa pedhot antarané swarga lan bumi. Lan Iblis, kang dikubengi para malaékat ala lan ngakoni awaké déwé dadi Allah, bakal nindakaké mukjijat saka sakèhé warna, supaya, manawa bisa, mblèrokaké wong-wong pilihan piyambak.” Testimonies, jilid 9, 16.

Sadhèrèk White maringi katrangan ngenani piwulang kang dipratelakaké déning Kristus ana ing papan pangibadah ing Kapernaum, kaya kacathet ing Yohanes pasal nem. Katranganipun kapanggih wonten ing *The Desire of Ages*, ing bab ingkang irah-irahanipun *The Crisis in Galilee*. Ing ngriku piyambakipun nekanaken bilih Kristus boten ngupaya nyegah pambrontakan ingkang kadadosan ing Yohanes 6, sanadyan Panjenenganipun sumerep kanthi cetha bilih nalika punika Panjenenganipun badhé kélangan para sakabat langkung kathah tinimbang ing wekdal sanès pundi kemawon sajroning paladosanipun ing antawisipun manungsa.

“Nalika Gusti Yesus marakaké bebener pangrungon sing njalari mangkono akèhé para sakabaté padha mundur, Panjenengané wis pirsapa kang bakal dadi wohing pangandikané; nanging Panjenengané kagungan sawijining ancas sih-kawelasan kang kudu katetepaké. Panjenengané wus mirsani sadurungé yèn ing jam panggodha saben siji saka para sakabat kinasihé bakal katamtokaké kanthi abot banget. Kasangsarané ing Getsemani, pangurbanané, lan panyalibané, bakal dadi pacoban kang banget nglarani

tumrap wong-wong mau. Saupama ora ana pacoban sadurungé kang diparingaké, akèh wong sing katuntun mung déning pamrih dhéwé mesthi bakal tetep kagandhèng karo wong-wong mau. Nalika Gustiné katamtokaké ing ngarsaning pangadilan; nalika wong akèh sing biyèn ngluhuraké Panjenengané minangka ratuné padha ngesesi Panjenengané lan ngina Panjenengané; nalika wong akèh kang ngolok-olok padha sesambat, ‘Salibna Panjenengané!’—nalika gegayuhan kadonyané padha buyar, wong-wong sing ngupaya kapentingané dhéwé iki, kanthi nyingkur kasetyané marang Gusti Yesus, mesthi bakal ndhatangaké marang para sakabat sawijining kasusahan kang pait lan abot ing ati, saliyané sungkawa lan kuciwa amarga runtuhe pangarep-arep sing paling dipun tresnani. Ing jam pepeteng iku, tuladha saka wong-wong sing padha nyingkur Panjenengané bisa waé nyèrèd wong liya mèlu padha lunga. Nanging Gusti Yesus ndadosaké krisis iki nalika déning rawuhé pribadi Panjenengané piyambak Panjenengané isih bisa nguwatké pracayané para pandhèrèk sejatiné.”

“Penebus kang kebak welas asih, kang sajroning pangawikan sampurna bab bebendu cilaka sing ngenteni Panjenengane, kanthi alus nglancarake dalan tumrap para murid, nyawisake wong-wong mau kanggo pacoban puncak kang bakal makuthani uripe, lan nguwatake dheweke kanggo ujian pungkasan!” *The Desire of Ages*, 394.

Angger-angger Minggu iku minangka ujian pungkasan ing ngendi watak kawedhar. Sadurunge ujian pungkasan, Kristus, kang ora tau owah, marengake sawijining ujian kang lumantar iku nasib langgeng umate bakal diputusake. Iku sawijining ujian kang kudu diliwati dening dheweke sadurunge padha dipatèni segel, lan sadurunge mangsa kasempataning sih-rahmaté katutup ing wektu angger-angger Minggu. Iku sawijining ujian sunnataning ramalan kang nyawisake para prawan wicaksana “kanggo pacoban puncak dheweke, lan ngiyatake dheweke kanggo ujian pungkasan!” “Pacoban puncak” iku pacoban makuthane, amarga para prawan wicaksana iku wong-wong kang “kasucekake, diputihaké lan dicoba.” Ujian pungkasan iku pacoban puncak dheweke, lan ing mangsa pacoban iku, para prawan wicaksana “bakal lumaku ana ing pepadhang kang medal saka dhamparé Allah”. Apa sing ana ing sajroning proses pacoban kang digambarake minangka “kabentuké gambar kéwan galak” iku, kang nyawisake para prawan wicaksana kanggo pacoban puncak lan marengake dheweke lumaku ana ing pepadhang kang medal saka dhamparé Allah. Apa ta pepadhang kang medal saka dhamparé Allah?

Lan nalika Panjenengané mbikak meterai kapitu, ana kasepen ing swarga kira-kira satengah jam suwéné. Lan aku weruh pitu malaékat kang ngadeg ana ing ngarsané Allah; lan marang wong-wong mau diparingaké pitu kalasangka. Lan ana malaékat liyané rawuh lan ngadeg ana ing mesbèh, nggawa pedupaan emas; lan marang dhèwèké diparingaké menyan akèh, supaya dipunaturaké bebarengan karo pandongané para suci kabèh ana ing mesbèh emas kang ana ing ngarsaning dhampar. Lan kukusé menyan, kang munggah bebarengan karo pandongané para suci, munggah menyang ngarsané Allah saka tangané malaékat mau. Lan malaékat mau njupuk pedupaan iku, ngebaki nganggo geni saka mesbèh, banjur dibuwang menyang bumi; temahan ana swara-swara, gludhug, kilat, lan lindhu. Wahyu 8:1–5.

Ing dina-dina wekasan, ing mangsa nalika pasemon bab sepuluh prawan lagi katetepake lan satus patang puluh papat ewu lagi dipasèli, meterai kapitu kabukak lan iku nedahake geni kang dibuwang menyang bumi minangka wangsulan tumrap pandongané para suci. Geni kang dicemplungake mudhun ing kasampurnan pungkasan lan sampurna saka pasemon bab sepuluh prawan iku yaiku pekabaran panguwuh tengah wengi, kaya kang ditipèkaké déning tumplaking Roh Suci ing pakempalan kémah Exeter, lan tumplaking Roh Suci ing Pentakosta, kang ana ing kono dilambangaké minangka geni. Gatekna katrangan Sister White ngenani pekabaran panguwuh tengah wengi.

“Wong-wong sing nampik pekabaran kang kapisan ora bisa oleh paedah saka pekabaran kang kapindho; mangkono uga padha ora oleh paedah saka sesambat tengah wengi, kang dimaksudaké kanggo nyawisaké wong-wong mau supaya lumebu bareng karo Gusti Yesus lumantar pracaya menyang papan kang Mahasuci ana ing pasamuwan suci swarga. Lan marga saka nampik kaloro pekabaran sadurungé iku, pangertèné wis dadi peteng banget nganti padha ora bisa ndeleng pepadhang ana ing pekabarané malaékat kang katelu, kang nuduhaké dalan menyang papan kang Mahasuci. Aku weruh manawa kaya wong-wong Yahudi nyalib Gusti Yesus, mangkono uga gréja-gréja nominal wis nyalib pekabaran-pekabaran iki, mulané padha ora duwé kawruh bab dalan menyang papan kang Mahasuci, lan padha ora bisa oleh paedah saka pandongané panyuwun Gusti Yesus ana ing kono. Kaya wong-wong Yahudi, kang nyaosaké kurban-kurbané sing tanpa guna, mangkono uga padha ngaturaké pandonga-pandongaé sing tanpa guna menyang ruangan kang wis ditinggal déning Gusti Yesus; lan Iblis, kang rena déning panipuan iku, njupuk sipat agami, lan nuntun pikirané wong-wong kang ngakuné Kristen iki marang awaké dhéwé, makarya nganggo kakuwatané, pratandha-pratandhané, lan kaélok-an-kaélok-an palsu, supaya ngencengaké wong-wong mau ana ing jeraté.” *Early Writings*, 259–261.

Ing sajarahé golongan Millerit, ujianing pawarta panguwuh tengah wengi “yaiku kanggo nyawisaké wong-wong mau supaya lumebu bebarengan karo Gusti Yesus lumantar iman menyang Papan Mahasuci ing papan suci swarga.” Pawarta panguwuh tengah wengi sing saiki lagi kababar uga dipratélakaké minangka pangujian tumrap kawentuké gambar kéwan buas mau. Loro-loroné iku padha dadi ujian sing nuntun marang panutupé mangsa kasempatan sih-rahmat, nalika watak kauningakaké. Nalika golongan Millerit lumebu menyang Papan Mahasuci lumantar iman, imané wong-wong mau sapisan manèh katiti. Imané wong satus patang puluh papat ewu bakal katiti ing wektu hukum Minggu, nanging wong-wong mau diprasetyakaké bakal slamet, awit wong-wong mau bakal lumaku “ing pepadhang sing medal saka” meterai kapitu, sing kabukak nalika pawarta panguwuh tengah wengi wiwit kabikak ing sasi Juli 2023.

Pesen sing kabukak segelé ing wektu iku ditetepake lumantar metodologi baris demi baris, yaiku metodologi udan pungkasan. Udan pungkasan wiwit nyiprat ing taun 2001, lan pangujian pungkasan tumrap Adventisme wiwit kawiwitan. Ing Juli 2023, periode pungkasan ing prosès pangujian sing dipungkasi ing hukum Minggu wiwit nalika pesen panguwuh tengah wengi, sing uga yaiku udan pungkasan, sing uga yaiku tambahing kawruh sing kasil nalika segel kapitu dicopot, lan uga yaiku pambukan segelé pitung gludhug sarta

Wahyu Yesus Kristus. Kabèh garis sing makili pambukan segelé pepadhang kenabian diidentifikasi kabukak segelé ana ing sajarah sing kasamunyi saka ayat patang puluh ing Daniel pasal sewelas.

Ing sajarah sing kasamaran iku kaawakili garis saka telung patokan utama Konstitusi. Iku minangka garis nalika gréja lan nagara sesarengan mbentuk gambar kéwan galak. Ing kono kinandhut sawijining garis kenabian sing ngarah marang para présidhèning Amerika Sarékat, sing nglambangaké dinamika pasulayan pulitik kang dumadi ing sajarah sungu Républikan saka kéwan galak bumi. Garis iku nyakup sajarah-sajarah kang saajar saka loro partai pulitik utama ing Amerika Sarékat. Garis iku gegandhèngan raket karo sungu Protestantisme murtad wiwit saka wiwitané ing taun 1844, nganti ngrampas pangwasaning pamaréntahan sipil nalika hukum Minggu.

Peranan kenabian Protestanisme murtad nyakup paseksèning Dinasti Hasmonaea minangka pralambang Protestanisme murtad. Ing latar wingkinging garis sungu Protestanisme murtad, ana uga garis pasamuwan Advent Hari Ketujuh Laodikia. Saka garis Adventisme Laodikia metu garis wong sèket papat èwu. Sajarah kang kasamunyi iku uga nduwèni garis Islam saka bilai katelu. Rusia nduwèni sawijining garis, Perserikatan Bangsa-Bangsa nduwèni sawijining garis, lan mesthi waé, kakuwatan kapausan uga nduwèni sawijining garis.

Yèn ana sawijining murid pitenah sing ngupaya kanthi temen-temen kaya wong Berea sing urip ing dina-dina pungkasan, dheweke bakal nyukupi awake saka garis-garis sing diidentifikasi ana ing sajarah kang kasamun ing ayat kaping patang puluh. Murid pitenah iku bakal njupuk kitab mau saka tanganing malaékat lan mangan iku. Banjur, nalika ujian pungkasan bab angger-angger Minggu teka, dheweke ora mung bakal wus mangertèni piwulang swaraning sesambat tengah wengi sing wis kabukak segelé, nanging uga bakal mangertèni kanthi sampurna kepriyé gambaring kéwan galak iku kawangun ing Amérikah Sarékat.

Padhangé segel kapitu metu saka dhampar, lan ing konteks pasemon bab sepuluh prawan, iku yaiku pekabaran sesambaté ing tengah wengi. Pekabaran sesambaté ing tengah wengi iku kang nyawisake para prawan kang wicaksana tumrap mangsa nalika panganiaya ing jaman biyèn kaulang manèh.

“Nalika nyemak sajarah kita ing wekdal kapungkur, sawisé ngliwati saben langkah kamajuan tekan papan kita ing sapunika, aku saged matur, Pujiya Gusti Allah! Nalika aku nyumurupi punapa ingkang sampun katindakaken dening Gusti Allah, aku kebak ing kaéraman, lan kapitadosan dhateng Kristus minangka Pamingpin. Kita boten gadhah punapa-punapa ingkang kedah dipunwedeni tumrap masa ngajeng kajawi menawi kita lali dhateng margi ingkang sampun dipunlampahi déning Pangéran nuntun kita, lan piwulangipun wonten ing sajarah kita ing wekdal kapungkur.” Testimonies to Ministers, 31.

Gusti nuntun umat-Né ing sajroning proses pangujian sing diwiwiti ing Juli 2023. Panuntuné kalebu mbukak pangandika kenabian gegayutan karo sajarah sing kasimpen saka ayat patang puluh. Sajarah iku mratélakaké kepriyé gambaring kéwan mau kawangun ing Amérika Sarékat, lan mesthiné luwih akèh tinimbang mung unsur iku waé saka prastawa-prastawa wekasan jaman. Nalika kita nemoni dhiri kita ana ing pacoban pamungkas kang makuthani, ing wektu angger-angger dina Minggu, nalika panganiaya-panganiaya ing jaman biyèn wiwit kaulang manèh, kita “ora duwé apa-apa sing kudu diwedèni tumrap mangsa ngarep kajaba manawa kita lali marang cara Gusti nuntun kita, lan piwulang-Né ing sajarah kita ing jaman kapungkur.”

Ing wektu hukum Minggu, “sajarah kapungkur” bakal katiti maneh ing mangsa pambentukan gambaring kewan galak ing Amérika Sarékat. Singa saka taler Yehuda wis mbukak segel pawartos pungkasan lan nuntun umat-Nya marang sajarah kang kasimpen ing ayat kaping patang puluh. Ana ing kono Panjenengane mulang umat-Nya supaya ora mung mangertèni pangandikané nabi-Nya, nanging uga hak istimewa lan tanggung jawab kanggo nggayuh sawijining pengalaman kang pantès supaya kalebu ing antarané umat-Nya kang bakal dadi wakil-wakil-Nya ana ing krisis pungkasan.

Salah satunggaling ciri kenabian saking bangsa punika inggih menika bilih piyambakipun mangertos kados pundi lumampah miturut pepadhang ingkang medal saking dhampar. Pepadhang punika inggih menika pepadhanging sajarah ingkang kasimpen saking ayat kaping patang dasa, ingkang nggambaraken kanthi rinci sanget dinamika agami, pulitik, sosial, lan ékonomi ingkang kaanggeginakaken wonten ing ngadegaken reca kéwan punika ing Amérika Sarékat. Pepadhang ingkang dipunmangertosi gegayutan kaliyan sajarah suci punika kasil dipunasilaken lumantar panerapan larik demi larik, saking ngriku sekedhik lan saking ngriku sekedhik, lan punika inggih pepadhang ingkang nggambaraken sajarah nalika panganiaya ing jaman rumiyin wiwit dipunwiwiti malih.

Wong-wong kang mangertèni paningkate kawruh iku wong wicaksana, lan paningkate kawruh iku tumrap pambentukaning reca kéwan galak, lan wong-wong wicaksana bakal mangertèni sajarah pambentukaning reca kéwan galak ana ing donya sadurungé tekaning sajarah iku. Yésus, minangka Alfa lan Omega, tansah nggambarake pungkasaning sawijining prakara lumantar wiwitaning prakara iku.

Prayoga dipunmangertosi bilih pérangan ing pundi Sister White netepaken bilih umat Allah badhé lumampah wonten ing pepadhang ingkang medal saking dhampar punika minangka panutuping bab kapisan wonten ing Testimonies, jilid sanga. Bab punika kawiwitan wonten ing kaca sewelas, mila bab punika dipunwiwiti ing sangang-sewelas lan dipunpungkasi kanthi njlentrehaken angger-angger Minggu. Punika nggambaraken mangsa nalika gambar kéwan punika kabentuk lan satus patang puluh sekawan ewu punika katuduhaken, nanging namung manawi panjenengan gadhah iman kanggé nyawang bab punika kanthi cara mekaten.

Minangka pérangan kapisan saka jilid sanga, pérangan punika kabuka kanthi tetenger punika, lan migunakaké sesirah, Kanggo Rawuhipun Sang Prabu. Punika cetha ngrujuk boten namung dhateng Rawuhipun Kristus kaping kalih, nanging ugi dhateng pasemon bab sepuluh prawan, awit sesirah pérangan punika lajeng ngutip Paulus.

“Bab 1—Kanggo Rawuhipun Sang Raja

“‘Mung sedhéla manèh, Panjenengané sing badhé rawuh mesthi rawuh, lan ora bakal kendhat.’ Ibrani 10:37.”

Loro ayat ing ngisor iki ora kacanthumake, nanging ayat-ayat iku nyumbang marang pepadhang ing pethikan iki.

Amarga ing satunggal mangsa maneh kang ora suwe, Panjenengane kang bakal rawuh mesthi rawuh lan ora bakal ngenteni maneh. Nanging wong mursid bakal urip marga saka pracaya; nanging manawa ana wong kang mundur, nyawa-Ku ora rena marang dheweke. Nanging kita dudu golongan wong-wong kang mundur tumuju ing karusakan; nanging golongan wong-wong kang pracaya tumuju marang kaslametaning nyawa. Ibrani 10:37–39.

Paulus ngrujuk marang Habakuk, ing kono para prawan wicaksana kang setya dipadhakaké bedané karo wong-wong sing, miturut pangandikané Paulus, “mundur marang karusakan.” Habakuk ngandika kanthi mangkéné:

Lah, nyawané kang gumunggung kuwi ora jejeg ana ing njero dhèwèké; nanging wong mursid bakal urip marga saka pracayané. Habakkuk 2:4.

Wektu tundhané Habakuk iku yaiku wektu tundhané sepuluh prawan, lan pasal ngenani Sang Raja kang rawuh, gegayutan karo tembungé Paulus saka Ibrani, nélakaké kasampurnaning panggenapan lan panrapan pasal iki sajroning mangsa pematèren tumrap satus patang puluh papat èwu. Mangsa iku wiwit tanggal 11 September 2001 lan pungkasané ana ing hukum Minggu, yaiku krisis pungkasan tumrap Adventisme Laodikia, kang ing pasemon sepuluh prawan iku minangka panyingkapan watak ing wektu hukum Minggu. Paragraf-paragraf pungkasan saka pasal iku ngrembug hukum Minggu, lan pasal iku diwiwiti kanthi ngrembug tanggal 11 September 2001.

“Krisis Pungkasan”

“Kita gesang ing wekdal pungkasan. Tetingalaning pratandha-pratandha jaman ingkang kalampahanipun kanthi cepet nedahaken bilih rawuhipun Sang Kristus sampun caket sanget. Wekdal-wekdal ingkang kita lampahi punika suci lan wigatos. Roh Allah alon-alon nanging mesthi kasimpen saking bumi. Pageblug lan paukuman sampun wiwit tumiba dhateng para ingkang ngremehaken sih-rahmatipun Allah. Bilai ing dharatan lan ing seganten, kawontenaning masarakat ingkang boten tentrem, wekering paprangan, punika pratandha-pratandha ingkang nggegirisi. Sedaya punika maringi pratela bab prakawis-prakawis ingkang badhe tumeka kanthi ageng sanget.”

“Pangawak-pangawak kadurjanan lagi nyawijèkaké kakuwatané lan ngukuhaké. Wong-wong iku lagi ngiyataké awaké kanggo krisis gedhé pungkasan. Owah-owahan gedhé bakal enggal kelakon ing donya kita iki, lan obah-obah pungkasan bakal lumaku kanthi rikat.

Kahaman samubarang ing donya nduduhaké yèn mangsa kasangsaran wis dumunung ana ing ngarepé kita. Koran-koran saben dina kebak pratandha-pratandha bab prastawa pasulayan kang nggegirisi ing mangsa cedhak. Rampokan kanthi kendel kerep kelakon. Mogok wis lumrah. Panyolong lan paten pinaten katindakake ing endi-endi. Wong-wong kang kasurupan dhemit njupuk nyawané para priya, para wanita, lan bocah-bocah cilik. Wong-wong wis kepecut marang piala, lan saben rupa piala ngrembaka.

Mungsuh wis kasil mbengkongaké kaadilan lan ngebaki ati manungsa karo pepénginan kanggo kauntungan sing mentingaké awaké dhéwé. “Kaaadilan ngadeg adoh: amarga kayektèn ambruk ana ing dalan, lan kabeneran ora bisa mlebu.” Yesaya 59:14. Ing kutha-kutha gedhé ana wong akèh sing urip ing kamlaratan lan kasangsaran, meh tanpa pangan, pangayoman, lan sandhangan; déné ing kutha-kutha sing padha ana wong-wong sing nduwèni luwih akèh tinimbang sing bisa dipéngini déning ati, sing urip ing kemewahan, ngentèkaké dhuwité kanggo omah-omah sing pepak karo prabot mewah, kanggo rerenggan pribadi, utawa sing luwih ala manèh, kanggo nyukupi hawa nepsu indriawi, kanggo ombèn-ombèn keras, rokok, lan barang-barang liyané sing ngrusak daya-daya otak, ngoyak-ayak katimbangan pikiran, lan ngasoraké jiwa. Panyuwunan saka umat manungsa sing kaliren munggah marang ngarsané Allah, déné lumantar manéka warna panindhesan lan pamérasan manungsa nglumpukaké kasugihan raseksa.

“Ing sawijining kalodhangan, nalika ana ing Kutha New York, ing wayah bengi aku katimbali kanggo nyumurupi gedhong-gedhong sing mundhak lantai demi lantai tumuju ing langit. Gedhong-gedhong iki dijamin tahan geni, lan diadegake kanggo ngluhurake para sing duwe lan para sing mbangun. Saya dhuwur lan saya dhuwur maneh gedhong-gedhong iki munggah, lan ing kono digunakake bahan-bahan kang paling larang. Wong-wong sing dadi kagungané gedhong-gedhong iki ora padha takon marang awake dhewe: ‘Kepriye anggon kita bisa ngluhurake Allah kanthi sa becik-beciké?’ Pangéran ora ana ing sajroning pamikirané.”

“Aku mikir: ‘Ah, saupama wong-wong sing mangkono nggunakaké bandhané kuwi bisa ndeleng lakuné kaya déné Gusti Allah ndeleng! Wong-wong mau numpuk gedhong-gedhong sing megah, nanging sepira bodhoné ing paningalé Panguwasa jagad raya rancangan lan rekadayané wong-wong mau. Wong-wong mau ora nyinau kanthi sakehing kakuwataning ati lan pikiran kepriyé supaya bisa ngluhuraké Gusti Allah. Wong-wong mau wis kelangan paningal marang prakara iki, yaiku kuwajiban kang kapisan tumrap manungsa.’”

“Nalika gedhong-gedhong inggil punika saya jumeneng, para kagunganipun sami bingah kanthi gumunggung ambisius, awit sami gadhah dhuwit kangge dipunginakaken maremaken dhiri pribadi lan nuwuhaken drengki ing tangga-tangganipun. Kathah saking dhuwit ingkang mekaten dipuntanduraken punika kasagedakaken lumantar

pamaksaan, lumantar ngremuk lan nggilas tiyang miskin. Sami lali bilih ing swarga saben tetindak dagang kacathet; saben pasrawungan ingkang boten adil, saben tindak cidra, wonten ing ngriku kacathet. Wektunipun badhe dumugi nalika manungsa, ing panyangkalan lan kumingsunipun, tekan ing sawijining wates ingkang boten badhe kenging kaparengaken déning Gusti kangge kapliwati, lan lajeng sami badhe sinau bilih wonten wates tumrap kasabarané Yéhuwah.

“Pemandhangan sabanjuré kang kaparingaké marang aku yaiku bebaya kebakaran. Wong-wong nyawang gedhong-gedhong sing dhuwur lan sing dianggep tahan geni sarta padha matur: ‘Iku temenan aman.’ Nanging, gedhong-gedhong mau kabesmi déning geni kaya-kaya digawé saka gala. Mesin-mesin pemadam geni ora bisa nindakaké apa-apa kanggo ngalangi karusakan mau. Para petugas pemadam geni ora bisa ngoperasèkaké mesin-mesin kasebut.”

“Aku diprentahake manawa manawa wekdalipun Gusti rawuh, manawi boten wonten owah-owahan ing manahipun manungsa ingkang gumunggung lan kebak ambisi, para manungsa badhe manggihaken bilih asta ingkang sampun rosa kanggé nylametaken ugi badhe rosa kanggé numpes. Boten wonten kakiyatan kadonyan ingkang saged nahan asta Allah. Boten wonten bahan apa kemawon ingkang saged dipunginakaken kanggé ngadegaken gedhong-gedhong ingkang badhe njagi supados boten rusak, nalika wekdal ingkang sampun katetepaken déning Allah rawuh kanggé ngirid piwales dhateng para manungsa awit saking anggènipun nglirwakaken angger-anggeripun saha awit saking ambisi pamrihipun piyambak.

“Ora akeh, malah ing antarané para pendhidhik lan negarawan, sing mangertèni sebab-sebab kang dadi dhasar kahanané masarakat ing jaman saiki. Wong-wong sing nyekel kendhali pamaréntahan ora bisa ngrampungaké prakara rusaking moral, kamlaratan, papa, lan saya mundhaké piala. Wong-wong mau padha ngudi kanthi muspra supaya tata laksanakaning usaha bisa ditetepaké ing dhasar sing luwih aman. Manawa manungsa gelem luwih nggatèkaké piwulanging Sabdané Allah, mesthi bakal padha nemokaké pamréntahan tumrap prakara-prakara sing mbingungaké wong-wong mau.”

“Kitab Suci njlentrehake kaananing jagad sakdurungé rawhipun Kristus kaping pindho. Babagan wong-wong sing lumantar ngrampog lan memeres nglumpukake kasugihan gedhé, ana tulisan mangkéné: ‘Kowé wis numpuk bandha kanggo dina-dina wekasan. Lah, opahé para buruh sing wis menuhi pategalanmu, kang kok tahan kanthi cidra, iku padha sesambat; lan pandhongané wong-wong sing wis menuhi iku wis mlebu ing kupingé Gusti Sabaot. Kowé wis urip ing kasenangan ana ing bumi, lan tumindak sawenang-wenang; kowé wis nggemukaké atimu, kaya ing dina penyembelihan. Kowé wis ngukum lan matèni wong mursid; lan dhèwèké ora nglawan kowé.’ Yakobus 5:3–6.”

“Nanging sapa kang maca pepéling kang diparingaké lumantar pratandha-pratandha jaman kang cepet kaleksanan? Pangaribawa apa kang tumiba marang wong-wong donya? Owah-owahan apa kang katon ing sikapé? Ora luwih akèh tinimbang kang katon ing sikapé para pedununging jagad ing jaman Nuh. Kaserep ing urusan donya lan

kasenangan, wong-wong sadurungé banjir ‘ora sumurup nganti Banjir iku teka lan nyirnakaké wong-wong mau kabèh.’ Matius 24:39. Wong-wong mau wis nampa pepéling kang asalé saka swarga, nanging padha nampik ngrungokaké. Lan ing jaman saiki, donya, kanthi babar pisan ora nggatèkaké swaraning pepéling saka Gusti Allah, lagi kesusu tumuju karusakan langgeng.

“Jagad iki kagugah déning roh perang. Wangsit ing pasal kaping sewelas kitab Daniel meh tekan kasampurnaning panggenape. Ora suwé menèh, kedadéan-kedadéan kasangsaran kang kapratelakaké ana ing para wangsit bakal kalakon.

““Lah, Pangeran ndadèkaké bumi dadi suwung, lan ndadèkaké dadi gersang, lan mbalikké kaanane, lan nyebaraké para pedunungé.... Awit wong-wong mau wis nerak angger-anggering Toret, ngowahi pranatan, lan nglanggar prajanjian langgeng. Mulané ipat wis nguntal bumi, lan wong-wong kang manggon ana ing kono dadi suwung.... Kabungahané rebana mandheg, swarané wong-wong kang bungah sirna, kabungahané clempung mandheg.’ Yesaya 24:1–8.

““Cilaka tumrap dina iku! amarga dina Pangéran wis cedhak, lan bakal teka kaya karusakan saka Kang Mahakuwasa.... Winih wis bosok ana ing sangisoring gumpalan-gumpalan lemahé, lumbung-lumbung padha dadi suwung, papan-papan panyimpen gandum padha rubuh, amarga gandumé wis garing. Kéwan-kéwan nggresula! Kumpulan sapi padha bingung, amarga ora ana pangonan kanggo wong-wong mau; iya, kumpulan wedhus uga padha dadi tandus.’ ‘Wit anggur wis garing, lan wit anjir dadi alum; wit delima, wit kurma uga, lan wit apel, iya samubarang wit ing ara-ara, wis padha garing: amarga kabungahan wis garing adoh saka anak-anak manungsa.” Yoèl 1:15–18, 12.

““Atiku krasa lara banget; ... aku ora bisa meneng, amarga kowe wis krungu, he nyawaku, swaraning slomporet, tandha bebaying perang. Karusakan demi karusakan dikandhakake; amarga saindenging tanah wis dirusak.’ Yeremia 4:19, 20.

““Aku mirsani bumi, lah iku tanpa wangun lan suwung; lan langit, lan ora ana pepadhangé. Aku mirsani gunung-gunung, lah padha gonjang-ganjing, lan sakehé bukit padha obah. Aku mirsani, lah ora ana manungsa, lan sakehé manuk ing langit padha miber lunga. Aku mirsani, lah panggonan kang subur dadi ara-ara samun, lan sakehé kutha-kuthané padha rubuh.’ Ayat 23–26.

““Aduh! awit dina iku gedhé, nganti ora ana kang padha karo iku: iku pancèn mangsané kasangsarané Yakub; nanging dhèwèké bakal kapitulungan metu saka ing kono.” Yeremia 30:7.

“Ora kabèh wong ing donya iki wis milih mihak marang mungsuh nglawan Gusti Allah. Ora kabèh wis dadi ora setya. Ana sathithik wong sing setya, kang satuhu marang Gusti Allah; awit Yokanan nyerat: ‘Ing kéné ana wong-wong kang netepi dhawuh-dhawuhing Allah, lan pracaya marang Gusti Yesus.’ Wahyu 14:12. Ora suwé peperangan bakal kadadosaké kanthi sengit banget ing antarané wong-wong kang ngabdi marang Gusti Allah lan wong-wong kang ora ngabdi marang Panjenengané. Ora suwé samubarang kabèh kang bisa gonjang-ganjing bakal digonjang-ganjing, supaya prekara-prekara kang

ora bisa digonjang-ganjing tetep lestari.”

“Setan punika satunggaling pamelajar Kitab Suci ingkang sregep. Piyambakipun mangertos bilih wekdalipun sampun cekak, lan ing saben prekara piyambakipun ngupadi ngalang-alangi pakaryaning Gusti wonten ing bumi punika. Mboten saged dipunandharaken kanthi cekap kados pundi pengalamaning umat Allah ingkang badhé taksih gesang wonten ing bumi nalika kamulyan swarga lan pengulanganing panganiaya jaman kapengker campur dados satunggal. Piyambakipun badhé lumampah wonten ing pepadhang ingkang medal saking dhamparipun Allah. Lumantar para malaékat badhé wonten sesambetan ingkang tanpa pedhot antawisipun swarga lan bumi. Lan Setan, ingkang kaubengan déning para malaékat ala lan ngakeni dhirinipun dados Allah, badhé nindakaken mukjijat saking manéka warni, supados, manawi saged, nasaraken para pilihan piyambak. Umatipun Allah boten badhé manggihaken kaslametanipun wonten ing nindakaken mukjijat, awit Setan badhé niru mukjijat-mukjijat ingkang badhé katindakaken. Umat Allah ingkang sampun kabukten lan kauji badhé manggihaken kakiyatanipun wonten ing pratandha ingkang kasêbut wonten ing Exodus 31:12–18. Piyambakipun kedah mapan wonten ing Sabda ingkang gesang: ‘Sampun kaserat.’ Punika satunggal-tunggalipun dhasar ingkang saged dipungadegani kanthi aman. Tiang-tiang ingkang sampun nglanggar prejanjianipun kaliyan Allah, ing dinten punika badhé tanpa Allah lan tanpa pengajeng-ajeng.”

Para wong kang nyembah marang Gusti Allah bakal kacetha mligi lumantar pakurmatané marang pepakon kaping papat, awit iki minangka pratandha saka pangwasa panitahing Allah lan paseksi tumrap hak panjaluké atas pakurmatan lan pangabekti manungsa marang Panjenengané. Wong-wong duraka bakal kacetha lumantar upayané kanggo ngrubuhaké tenger pangéling-éling marang Sang Pencipta lan ngluhuraké pranatané Roma. Ing prakara pasulayan iku kabèh jagad Kristen bakal kapérang dadi rong golongan gedhé, yaiku wong-wong sing netepi pepakoning Allah lan pracayané Gusti Yesus, lan wong-wong sing nyembah marang kéwan mau lan marang recané, sarta nampani tandhané. Sanadyan gréja lan nagara bakal nyawijèkaké kakuwatané kanggo meksa kabèh wong, “cilik lan gedhé, sugih lan mlarat, merdéka lan kawula,” supaya nampani tandha kéwan mau, nanging umaté Allah ora bakal nampani iku. Wahyu 13:16. Nabi saka Patmos mirsani “wong-wong kang wus meunangaké kamenangan atas kéwan mau, lan atas recané, lan atas tandhané, lan atas cacahing jenengé, padha ngadeg ana ing segara kaca, nyekel clempung-clempungé Allah,” sarta padha ngidungaké kidungé Musa lan Sang Cempé. Wahyu 15:2.

“Pacoban lan panggodha kang nggegirisi ngenteni umaté Allah. Roh perang lagi ngresula bangsa-bangsa saka pucuking bumi siji nganti pucuking bumi sijiné. Nanging ing tengahing mangsa kasangsaran kang bakal teka,—mangsa kasangsaran kang ora tau ana wiwit ana sawijining bangsa,—umat pilihané Allah bakal tetep ngadeg tanpa gonjang-ganjing. Sétan lan bala pasukané ora bakal bisa nyirnakaké wong-wong mau, awit para malaékat kang unggul ing kakuwatan bakal ngreksa wong-wong mau.” Testimonies, jilid 9, 11–17.

Satus patang puluh papat ewu iku, kang dadi “umat Allah kang wis katiti lan kabukten” umat Panjenengané “kang kapilih”, “bakal ngadeg tanpa gonjang-ganjing” nalika “panganiaya-panganiaya ing jaman biyèn” kaulang manèh. Pepadhang kang bakal “ditindakaké” déning wong-wong mau iku yaiku pepadhangé pawarta segel kapitu, yaiku panguwuh ing tengah wengi, yaiku pepadhang kang mratelakaké kawujudané gambar kéwan mau.